

сатель (1613 — 1680), потомецъ на славенъ родоначалникъ *Фуко*, който живѣлъ въ 1026 и за кого въ една грамота се говори като за *vir nobilissimus Fulcaudus*. **Л.** участвувалъ въ интригитѣ противъ Ришльо и въ безредията на Фрондата, и направилъ дома си сборно място на всички литературни знаменитости на епохата си (на Боало, Расина, Молиера и др.). Той е авторъ на прочути *Записки* (Келнъ, 1662; Амстердамъ, 1723, и др.), въ които дава просто и ясно майсторско описание на съврѣменните нему политически събития. Въ 1665 той обнародвалъ *Размишления и Нравствени правила* (ново изд. на Мартона, Парижъ 1822), книга, която съдържа 360 отдѣлни мисли, отъ които може-би най-обширно извѣстната е неговото опрѣдѣление на лицемѣрието, именно, че «лицемѣрието е почитъ, който покрътъ отдава на добродѣтельта».

Л-вѣтъ *Oeuvres Compl tes* сѫ издадени отъ Депинга (Парижъ, 1818).

Ларусъ (*Pierre*). Французски лексикографъ и педагогъ, род. въ Туси (ионски департ.), въ 1817, умр. въ Парижъ въ 1875. Учили се въ началното училище на родното си село, свѣршилъ версайлската колегия и послѣ билъ свободенъ професоръ въ Парижъ. Въ 1851 основалъ една книжарница и, заедно съ съдружника си Бое, написалъ нѣколко учебника по франц. езикъ, назначени да замѣстятъ старитѣ учебници по «папагалския планъ». Тия учебници се въвели, па и сега се употребяватъ въ французските училища. Нѣ най-капиталното **Л-**во издание е неговиятъ *рѣчникъ, Grand Dictionnaire universel de XIX siècle* (1864 — 1876, 15 т., съ

2 допълнителни, последний отъ 1890). Тоя рѣчникъ е една отъ най-обширните енциклопедии, най-богатата въ историко-биографическа часть на французски езикъ. Въ видъ на едно продължение къмъ него отъ 1891 се издава *Revue Encyclopédique* (2 книж. на мѣсечъ). **Л-**вий *Dictionnaire complet illustré*, малъкъ енциклопедически рѣчникъ, е издѣржалъ до сега около 80 издания.

Ларъ. Важенъ персидски градъ, гл. гр. на обл. Ларистанъ, 70 килом. отъ Персидски заливъ; 15,000 жит. Ларската чаршияказватъ да е най-хубавата въ Персия; правиътъ се: саби, пушки и памучни платове. — **Л.** билъ едно време столица на арабско кралство, съсипано отъ Шахъ-Абаса, персидски кралъ; кралството се простирало отъ Бахрейнските о-ви до о-въ Ормузъ.

Ласа или Хласа. Главниятъ градъ на Тибетъ, съдалище на китайския подкрай на страната и на Далай-Лама; 2,400 килом. на юго-зап. отъ Пекинъ; 50,000 жит. **Л.** е срѣдоточие на търговията на Тибетъ, която става чрезъ кервани; въ тоя градъ има до 5,000 китайски и индийски търговци, ала той е малко познатъ на европейците, защото влизането въ него на другоземци отъ къмъ югъ е запрѣтено. **Л.** е на будайството каквото е Римъ на католичеството; отъ тамъ Далай-Лама упражнява духовната си власть надъ цѣла Монголия, както и Тибетъ. Въ **Л.** и околността ѝ има много храмове; въ единъ отъ тяхъ живѣятъ до 5,000 лами; храмовете на гора Ботала сияятъ съ злато и драгоценни камене; единъ китайски гарнизонъ варди този планински връхъ.